

De laatste dag

Vijf jaar heb ik hier rondgelopen als vakantie- en als oproepkracht bij dementerende ouderen. Bijna alle mensen die hier woonden toen ik begon, zijn nu dood. Over acht uur trek ik voor de allerlaatste keer de deur dicht. Iedereen is gewassen en gekleed. De slaapkamers, badkamer en de keukens zijn schoon. Een bewoonster is onrustig en maakt duidelijk dat ze naar huis wil. Met een speltje probeer ik haar af te leiden, maar dat lukt

niet. „Waar is mijn man? Wanneer mag ik naar huis? Ik wil hier weg.“ Het zijn van die vagen die ik vijf jaar heb gehoord. Vanwege mijn laatste dag ben ik niet zo in vorm. Ik heb geen zinnig antwoord op haar begrijpelijke onzekerheid. Dat wekt mijn irritatie op. Ik heb meteen spijt van mijn reactie. Het laatste uur vraagt ze me niks meer. Om vier uur loop ik naar het cijferslot om de deur voor de laatste keer open te doen. Daar staat ze weet Ze

vraagt wat ik ga doen. „Naar huis?“, antwoord ik. Op haar gezicht verschijnt een glimlach. „Wat fijn voor je“, zegt ze. „Ik mag niet naar huis. Ik woon hier.“ Haar directheid overvalt me en mijn irritatie verdwijnt meteen. „Kom, ik breng je“, zeg ik. De spulletjes in haar kleine kamer komen de vrouw bekend voor. „Hier woon ik“, zegt ze. „Je bent lief. Bedankt voor het thuisbrengen.“ Terwijl ik haar een knuffel geef, slik ik een traan weg. Dag lieve mensen.

Haarlemmermeer

Hoofddorper Ben Haveman schildert tien jaar zijn eigen stijl

Mensen blij maken is 't mooist

Bart Boele
b.boele@haarlemermeer.nl

Hoofddorp • Technisch is hij niet, maar wel een beta-mannetje. Hij studeerde scheikunde en natuurkunde en was jarenlang inspecteur vervoer 'gevaarlijke stoffen' bij het ministerie van Verkeer en Waterstaat. Toen Ben Haveman (9950) klaar was met werken, ging hij thuis tekenen. „Ik ben creatief aangelegd“, zegt hij, „zoiets zit in je. Ik kan tekenen. Maar ja, toen ik een stapel tekeningen had gemaakt, vroeg ik me af wat er mee te doen. Nog een stapel maken? Mijn vrouw Sonja en anderen zeiden: 'Jij moet gaan schilderen!'“ „Op een dag in 2004 heb ik alle spullen gekocht om te gaan schilderen en nog dezelfde avond ben ik begonnen. Toen Sonja thuis kwam stond er een schilderij. Ik zei: dat heb ik gemaakt. Ze wilde het niet geloven, maar het was echt zo.“ „Ik vond het prachtig“, zegt Sonja.

„Sindsdien ben ik niet meer gestopt. In het begin was het uren werk. Ik vond alles mooi. Daarna word je kritischer op je eigen werk. Je gaat experimenteren, probeert je te ontwikkelen. Les? Nee, ik heb nooit les gehad. Het komt er gewoon uit“, vertelt Haveman.

„Je schildert om gezien te worden. Ik kan mijn huis wel vol zetten met schilderijen, maar als kunstenaar wil je naar buiten treden. Dus ben ik gaan exposeren in bibliotheken, bedrijven, hotels, restaurants. Dat was een mooi podium. Het vergt wel moed. Je moet een drempel over om je werk op te hangen.“

Haveman is, zegt hij zelf, een perfectionist. Hij wil altijd de beste zijn. „Vroeger al met voetballen, later op mijn werk. Met kunst is dat lastig, want wie maakt het beste schilderij? Dat is slecht meetbaar. Maar als mensen mijn werk kopen, is dat prettig. Ik hoef er niet van te leven, als ik de materiaalkosten er uit haal is het goed.“

„Ik blijf mijn grenzen verleggen. Ik schilder nu al in verschillende stijlen. Dat wil ik blijven ontwikkelen. Altijd je grenzen verleggen. Waar het einddoel ligt, ik weet het niet.

Ben Haveman: „Ik heb nooit les gehad. Het komt er gewoon uit.“

Wat erg leuk is, is om workshops te geven. Dan gaan mensen na drie uur de deur uit met een schilderij dat ze zelf hebben gemaakt. Mooi is dat.“ Het leven brengt schilder Ben Haveman steeds iets nieuws. Iets waarop hij niet heeft gerekend. Iets waar hij blij van wordt. Exposities, workshops geven, demonstraties schilderen. Overwachte gebeurtenissen. „Een apothekersrecht paar uit Steenwijk wilde een groot werk. Steenwijk ligt niet naast de deur. Ze kwamen het werk ophalen, maar het

paste niet in hun auto. Rijd ik met terug naar Steenwijk om 's avonds om acht uur met een gehuurde bestelbus voor de deur te staan. En dan moest hij nog een keer twee uur terug naar huis rijden.“

„Ik zoek nog naar een atelier, dus voorlopig ontvangen we mensen thuis, want soms komen ze een werk halen en zijn ze weg. Maar het kan ook gebeuren dat ze vijf uur later vertrekken. Geweldig om zo mensen te ontmoeten“, zegt Haveman. „We houden daar mooie ont-

moetingen aan over en nieuwe vriendschappen“, vult Sonja aan. En, zegt Ben: „Ik kan mensen blij maken met mijn schilderijen. Dat is misschien wel het mooiste.“

Ben Haveman stelt voor de Haarlemmermeerder van het Jaar 2014 een kunstwerk ter beschikking. Met omruilgarantie. „Smaken verschillen. Als de winnaar het niet mooi vindt, mag hij of zij iets uitzoeken dat meer aanspreekt.“

FOTO UNITED PHOTOS TOUSSAINT KLUITERS

New Cobra

In Denemarken is de New Cobra Movement opgericht. Op 14 februari geven in Huitze Leiduin te Vogelzang drie schilders een demonstratie Cobra-schilderen. Haveman is een van hen. De vijftiende geeft hij een workshop.

advertentie

TUINCENTRUM GLOBAL GARDEN
Altijd de beste kwaliteit, voor altijd de scherpste prijs!

KERST UITVERKOOP!
Vanaf zaterdag 27 december.

www.globalgarden.nl Hillegommerdijk 554, 2136KX Zwaanshoek

advertentie

Vind uw schildersbedrijf op:
www.haarlemsevak schilders.nl

ProCoatings
Sikkens